AFTALE

mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og regeringen for Republikken Usbekistan om samarbejde om brug af kerneenergi til fredelige formål

DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB (EURATOM), i det følgende benævnt »Fællesskabet«, og

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN USBEKISTAN, i det følgende benævnt »Usbekistan«,

begge i det følgende også benævnt »parterne«,

SOM ER KLAR OVER, at ifølge partnerskabs- og samarbejdsaftalen (PSA) mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Usbekistan på den anden side, som trådte i kraft den 1. juli 1999, skal handelen med nukleare materialer finde sted i overensstemmelse med bestemmelserne i en særaftale, der indgås mellem Euratom og Usbekistan,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at alle Fællesskabets medlemsstater og Usbekistan er parter i traktaten om ikke-spredning af kernevåben, i det følgende benævnt »ikke-spredningstraktaten«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Fællesskabet, dets medlemsstater og Usbekistan går stærkt ind for at sikre, at forskning, udvikling og brug af kerneenergi til fredelige formål finder sted på en måde, der er forenelig med målene i ikke-spredningstraktaten,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der anvendes sikkerhedskontrol i Fællesskabet både i henhold til Euratom-traktatens kapitel VII og til sikkerhedsaftaler, som er indgået mellem Fællesskabet, dets medlemsstater og Den Internationale Atomenergiorganisation, i det følgende benævnt »IAEA«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der i Usbekistan anvendes sikkerhedskontrol i henhold til en sikkerhedsaftale mellem Usbekistan og IAEA,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Fællesskabet, dets medlemsstater og Usbekistan fastholder deres støtte til IAEA og organisationens forbedrede sikkerhedssystem,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at grundlaget for parternes samarbejde i den civile nukleare sektor bør styrkes ved hjælp af en rammeaftale,

HAR INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

KAPITEL I

MÅL OG OMFANG

Artikel 1

Målet for denne aftale er at opstille rammerne for samarbejdet mellem parterne om fredelig anvendelse af kerneenergi med henblik på at styrke de samlede samarbejdsforbindelser mellem Fællesskabet og Usbekistan, på grundlag af fælles fordel og gensidighed, og uden at parternes beføjelser indskrænkes.

Artikel 2

1. Parterne kan samarbejde som nærmere beskrevet i artikel 3-7 om fredelig anvendelse af kerneenergi inden for følgende områder:

a) nuklear sikkerhed (artikel 3)

b) nuklear forskning og udvikling på andre områder end omhandlet under litra a) (artikel 6)

c) handel med nukleare materialer og levering af tjenesteydelser i brændselskredsløbet (artikel 7)

d) andre relevante områder af gensidig interesse (artikel 8).

2. Det samarbejde mellem parterne, der henvises til i denne artikel, kan også finde sted mellem dertil bemyndigede personer og foretagender, der er etableret i Fællesskabet eller Usbekistan.

KAPITEL II

NUKLEAR SIKKERHED

Artikel 3

1. Samarbejdet skal tilskynde og bidrage til forbedring af nuklear sikkerhed, herunder fastlæggelse og anvendelse af videnskabeligt underbyggede og internationalt accepterede retningslinjer for sikkerhed, og til parternes gennemførelse af konventionen om nuklear sikkerhed.

2. Samarbejdet skal have det bredest mulige sigte og finde sted inden for følgende områder:

a) Strålingsbeskyttelse:

Forskning, reguleringsmæssige forhold, udarbejdelse af sikkerhedsstandarder samt undervisning og uddannelse. Der ydes virkningerne af lave doser, erhvervsmæssig udsættelse, beregning af forventet dosis for de ansatte og forvaltning af situationer efter uheld særlig opmærksomhed.

b) Forvaltning af nukleart affald:

Vurdering og optimering af deponering i undergrunden og videnskabelige aspekter af forvaltningen af nukleart affald.

c) Forskning og udvikling vedrørende sikkerhedskontrol med nukleare materialer:

Udvikling og evaluering af måleteknikker for nukleare materialer og karakterisering af referencematerialer til sikkerhedskontrolvirksomhed samt udvikling af systemer til regnskabsføring og kontrol med nukleare materialer.

d) Forebyggelse af ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer:

Samarbejde om fremme af metoder og teknikker til kontrol med nukleare og radioaktive materialer.

3. Andre samarbejdsområder inddrages under dette kapitel efter aftale mellem parterne og gennemføres i henhold til deres respektive lovgivning.

Artikel 4

1. Samarbejdet under dette kapitel gennemføres særlig ved hjælp af følgende:

— udveksling af teknisk viden ved hjælp af rapporter, besøg, seminarer, tekniske møder mv.

— udveksling af personale mellem deltagende laboratorier og/eller organer på begge sider, også i uddannelsesøjemed

— udveksling af prøver, materialer, instrumenter og apparatur til forsøgsbrug

— ligelig medvirken i fælles undersøgelser og aktiviteter.

2. Parterne og/eller organer, som af en af parterne får overdraget førnævnte aktiviteter, kan i det nødvendige omfang indgå gennemførelsesarrangementer, der fastsætter omfang og betingelser for gennemførelse af specifikke samarbejdsaktiviteter. Sådanne gennemførelsesarrangementer kan bl.a. indeholde finansielle bestemmelser, fastsættelse af det ledelsesmæssige ansvar og detailbestemmelser om informationsformidling og intellektuel ejendomsret.

3. For så vidt muligt at undgå dobbeltarbejde tilstræber parterne at koordinere deres aktiviteter under denne aftale med andre internationale aktiviteter inden for nuklear sikkerhed, som de tager del i.

Artikel 5

1. Parternes forpligtelser i henhold til dette kapitel betinges af, at de nødvendige midler er til rådighed.

2. Alle omkostninger ved samarbejdet afholdes af den part, hos hvem de opstår.

KAPITEL III

NUKLEAR FORSKNING OG UDVIKLING PÅ ANDRE OMRÅDER

Artikel 6

1. Samarbejde under dette kapitel vedrører nuklear forsknings- og udviklingsvirksomhed af gensidig interesse for parterne på andre områder end de i artikel 3 omhandlede, som parterne måtte aftale indbyrdes, forudsat at den falder inden for de forsknings- og udviklingsaktiviteter, hver part har i gang.

2. Samarbejdet kan bl.a. omfatte følgende områder:

a) anvendelse af kerneenergi inden for medicin og industri, herunder elproduktion

b) den gensidige påvirkning mellem energi og miljø

c) alle andre områder af nuklear forskning og udvikling, som parterne måtte aftale, for så vidt som dette lader sig gøre inden for parternes lovgivning.

3. Samarbejdet skal bl.a. konkretiseres ved:

— udveksling af teknisk viden ved hjælp af rapporter, besøg, seminarer, tekniske møder mv.

— udveksling af personale mellem deltagende laboratorier og/eller organer på begge sider, også i uddannelsesøjemed

— udveksling af prøver, materialer, instrumenter og apparatur til forsøgsbrug

— ligelig medvirken i fælles undersøgelser og aktiviteter.

4. a) Omfang og betingelser for samarbejde om konkrete projekter fastsættes i det nødvendige omfang i gennemførelsesarrangementer, som parterne indgår via deres kompetente instanser, der handler i overensstemmelse med gældende lovgivning og forvaltningsforskrifter.

b) Sådanne gennemførelsesarrangementer kan bl.a. indeholde finansielle bestemmelser, fastsættelse af det ledelsesmæssige ansvar og detailbestemmelser om informationsformidling og intellektuel ejendomsret.

c) Omkostningerne ved samarbejdet afholdes af den part, hos hvem de opstår, medmindre andet udtrykkelig er aftalt.

d) Nukleare overførsler, der finder sted i medfør af samarbejde i henhold til dette kapitel, skal opfylde de relevante internationale og multilaterale forpligtelser, som parterne og Fællesskabets medlemsstater har indgået vedrørende fredelig anvendelse af kerneenergi, jf. artikel 7, stk. 5.

KAPITEL IV

HANDEL MED NUKLEARE MATERIALER OG LEVERING AF RELEVANTE TJENESTEYDELSER

Artikel 7

1. Nukleare materialer, der overføres mellem parterne direkte eller gennem et tredjeland, falder ind under denne aftale, så snart de befinder sig under modtagerpartens territoriale jurisdiktion, forudsat at den leverende part inden eller ved afsendelsen skriftligt har underrettet modtagerparten ifølge procedurerne i et administrativt arrangement, som indgås mellem parternes kompetente myndigheder.

2. Bestemmelserne i denne aftale gælder for nukleare materialer, som omhandlet i stk. 1, indtil

— det ifølge bestemmelserne om afslutning af sikkerhedskontrol i den relevante aftale, der henvises til i stk. 5, litra e), er fastslået, at de ikke længere er brugbare til nukleare aktiviteter ud fra et sikkerhedskontrolsynspunkt, eller at de pågældende materialer i praksis ikke lader sig genvinde

— de er blevet overført uden for modtagerpartens jurisdiktion i overensstemmelse med stk. 5, litra e), eller

— parterne er enige om, at de ikke længere skal være omfattet af aftalen.

3. Handel med nukleare materialer og levering af relevante tjenesteydelser mellem parterne skal gennemføres til markedspriser.

4. a) Parterne søger at undgå konfliktsituationer, der kræver anvendelse af handelsmæssig sikkerhedskontrol i samhandelen med nukleare materialer. Skulle der alligevel opstå vanskeligheder i sådan samhandel, som udgør en alvorlig økonomisk trussel mod den nukleare industri, herunder uranbrydning, i Fællesskabet eller i Usbekistan, kan hver part anmode om konsultationer, der afholdes hurtigst muligt i et ad hoc-udvalg.

b) Hvis konsultationerne ikke fører til en gensidigt acceptabel løsning på disse problemer, kan den part, der har anmodet om dem, træffe passende handelsmæssig sikkerhedskontrol for at løse dem eller afbøde virkningerne af dem i overensstemmelse med sin interne lovgivning og med de relevante folkeretlige bestemmelser.

c) Anvendelse af bestemmelserne i litra a) og b) indskrænker hverken anvendelsen af Euratom-traktaten, den deraf afledte ret eller Usbekistans lovgivning.

5. Overførsler af nukleare materialer skal foregå på følgende betingelser:

a) Nukleare materialer skal anvendes til fredelige formål og ikke til nogen nukleare sprængladninger, ej heller til forskning i eller udvikling af sådanne ladninger.

b) Nukleare materialer skal underkastes:

i) i Fællesskabet, Euratoms sikkerhedskontrol i overensstemmelse med Euratom-traktaten og IAEA's sikkerhedskontrol i overensstemmelse med følgende aftaler om sikkerhedskontrol, for så vidt de er relevante, og sådan som de måtte blive ændret og erstattet, så længe der gælder bestemmelser om dækning som forudsat i ikkespredningstraktaten:

— aftalen mellem Fællesskabets kernevåbenfri stater, Euratom og IAEA, som trådte i kraft den 21. februar 1977 (offentliggjort som INFCIRC/193)

— aftalen mellem Frankrig, Euratom og IAEA, som trådte i kraft den 12. september 1981 (offentliggjort som INFCIRC/290)

— aftalen mellem Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Euratom og IAEA, som trådte i kraft den 14. august 1978 (offentliggjort som INFCIRC/263)

senere suppleret med tillægsprotokoller, der er indgået den 22. september 1998 på grundlag af et dokument, der er offentliggjort som INFCIRC/540 (Model Protocol Additional to the Agreement(s) between State(s) and IAEA for the Application of Safeguards (eksempel på tillægsprotokol til aftale(rne) mellem stater(ne) og IAEA om anvendelse af sikkerhedskontrol))

ii) i Usbekistan, den sikkerhedskontrolaftale, som er indgået med IAEA i henhold til artikel III, stk. 1 og 4, i ikkespredningstraktaten, og som trådte i kraft den 8. oktober 1994 (offentliggjort som INFCIRC/508), suppleret med en tillægsprotokol, der er indgået den 22. september 1998 på grundlag af et dokument, der er offentliggjort som INFCIRC/540 (Model Protocol Additional to the Agreement(s) between State(s) and IAEA for the Application of Safeguards (eksempel på tillægsprotokol til aftale(rne) mellem stater(ne) og IAEA om anvendelse af sikkerhedskontrol)) og Usbekistans lovgivning.

c) Hvis anvendelsen af en af aftalerne med IAEA i litra b) suspenderes eller afbrydes af en grund, der vedrører Fællesskabet eller Usbekistan, skal den pågældende part indgå en aftale med IAEA, som giver samme effektivitet og dækning som sikkerhedskontrolaftalerne i litra b), nr. i), eller litra b), nr. ii), eller, hvis dette ikke er muligt

skal Fællesskabet på sin side anvende sikkerhedskontrol, der bygger på Euratoms sikkerhedskontrolsystem, og som giver samme effektivitet og dækning som sikkerhedskontrolaftalerne i litra b), nr. i), eller, hvis dette ikke er muligt

skal parterne træffe foranstaltninger til anvendelse af sikkerhedskontrol, som giver samme effektivitet og dækning som sikkerhedskontrolaftalerne i litra b), nr. i), eller litra b), nr. ii).

d) Der skal anvendes fysiske beskyttelsesforanstaltninger på et niveau, som mindst opfylder kriterierne i bilag C til IAEA-dokument INFCIRC/254/rev. 5/del 1 (Guidelines for Nuclear Transfers (retningslinjer for nukleare overførsler)) i den seneste udgave. Foruden dette dokument vil Fællesskabets medlemsstater, Europa-Kommissionen og Usbekistan, når de anvender fysiske beskyttelsesforanstaltninger, i givet fald henvise til henstillingerne i IAEA-dokument INFCIRC/225/rev. 4 (Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities (fysisk beskyttelse af nukleart materiale og nukleare anlæg)) i den seneste udgave. International transport skal være omfattet af bestemmelserne i den internationale konvention om fysisk beskyttelse af nukleart materiale (IAEA-dokument INFCIRC/274/rev. 1) i den seneste udgave som tiltrådt af parterne og Fællesskabets medlemsstater og af IAEA's regulativer for sikker transport af nukleare materialer (IAEA Safety Standards Series TS-R-1/ST-1, Revised) i den seneste udgave.

e) Genoverførsler uden for parternes jurisdiktion af genstande, der er omfattet af denne artikel, må kun finde sted ifølge retningslinjerne for nukleare overførsler, således som de er opstillet i IAEA-dokument INFCIRC/254/rev. 5/del 1 i den seneste udgave.

6. a) Parterne fremmer på det nukleare område indbyrdes samhandel og handel mellem godkendte personer eller virksomheder, som er etableret på parternes område, til gensidig fordel for producenter, virksomheder i brændselskredsløbet, offentlige værker og forbrugere.

b) Godkendelser, herunder eksport- og importlicenser såvel som godkendelser eller samtykke til tredjeparter, vedrørende handel, industrielle aktiviteter eller overførsler af nukleart materiale på parternes territorier, må ikke anvendes til at begrænse handelen eller lægge hindringer i vejen for parternes handelsmæssige interesser i forbindelse med fredelig udnyttelse af kerneenergi både på internationalt og nationalt plan. Den berørte myndighed skal behandle ansøgninger om sådanne godkendelser hurtigst muligt efter deres indgivelse og uden urimelige omkostninger. Der skal indføres passende administrative foranstaltninger til sikring af, at denne bestemmelse overholdes.

c) Bestemmelserne i denne aftale må ikke benyttes til at hindre den fri bevægelighed for nukleart materiale på Fællesskabets territorium.

7. Uanset om denne aftale suspenderes eller opsiges, og uanset grunden hertil, gælder bestemmelserne i stk. 5, så længe nukleart materiale befinder sig inden for en af parternes jurisdiktion, eller indtil der sker en konstatering efter bestemmelserne i stk. 2.

KAPITEL V

ANDRE OMRÅDER AF GENSIDIG INTERESSE

Artikel 8

1. Parterne kan inden for hver deres kompetence træffe aftale om samarbejde om andre aktiviteter inden for kerneenergi.

2. For Fællesskabets vedkommende skal aktiviteterne være omfattet af relevante handlingsprogrammer og opfylde betingelserne deri, f.eks. henhøre under sådanne områder som sikker transport af nukleart materiale, sikkerhedskontrol eller industrielt samarbejde om forbedring af bestemte aspekter af sikkerheden ved nukleare anlæg.

3. Bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, gælder tilsvarende.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 9

Samarbejde i henhold til denne aftale finder sted i overensstemmelse med gældende love og forskrifter i Fællesskabet og Usbekistan og internationale aftaler, som parterne deltager i. For Fællesskabets vedkommende forstås der ved gældende love også Euratom-traktaten og den deraf afledte ret.

Artikel 10

Udnyttelse og formidling af information og ejendomsrettigheder, patenter og ophavsrettigheder i forbindelse med samarbejdsaktiviteterne under denne aftale skal finde sted i overensstemmelse med bilagene, der udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 11

1. Parterne afholder regelmæssigt konsultationer inden for rammerne af PSA for at overvåge samarbejdet under denne aftale, medmindre parterne indfører specifikke konsultationsmekanismer.

2. Enhver tvist, der opstår ved anvendelsen eller fortolkningen af denne aftale, bilægges som omhandlet i artikel 90 i PSA.

Artikel 12

1. Denne aftale træder i kraft på den dato, hvor parterne ved udveksling af diplomatiske noter udtrykkelig sætter den i kraft, og den forbliver i kraft i en periode på fem år.

2. Derefter fornys aftalen automatisk for fem år ad gangen, medmindre en af parterne senest seks måneder inden udløbsdatoen skriftligt anmoder om opsigelse eller genforhandling af aftalen.

3. Hvis en af parterne eller en af Fællesskabets medlemsstater overtræder nogen af aftalens materielle bestemmelser, kan den anden part ved en skriftlig meddelelse helt eller delvis suspendere eller opsige denne aftale. Ingen af parterne tager noget skridt i denne hensigt, inden de har hørt hinanden med henblik på at nå til enighed om, hvordan forholdene skal afhjælpes, og inden for hvilken tidsfrist. Der skrides først ind, hvis de aftalte foranstaltninger ikke er truffet inden for den aftalte tidsfrist, eller hvis der ikke er opnået enighed som anført i foregående punktum inden for en rimelig tid, henseende til overtrædelsens art og alvor.

Artikel 13

I denne aftale forstås ved:

a) »Nukleart materiale«: udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, således som de er defineret i artikel XX i IAEA's vedtægter

b) »Fællesskabet«: såvel

   i) den juridiske person, der er skabt ved traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og som er part i denne aftale, som

   ii) de territorier, for hvilke samme traktat gælder

c) parternes kompetente myndigheder:

   i) for Fællesskabets vedkommende Europa-Kommissionen

   ii) for Usbekistans vedkommende regeringen i Republikken Usbekistan

eller enhver anden myndighed, som hver part måtte give den anden part underretning om.

Artikel 14

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og usbekisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Hecho en Bruselas, el seis de octubre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles, den sjette oktober to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am sechsten Oktober zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the sixth day of October in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le six octobre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì sei ottobre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de zesde oktober tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em seis de Outubro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä kuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den sjätte oktober tjugohundratre.

Ушбу Битим Брюсселда, 2003 йилнинг 6 октябрида тузилган.

Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica

På vegne af Det Europæiske Atomenergifællesskab

Für die Europäische Atomgemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας

For the European Atomic Energy Community

Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique

Per la Comunità europea dell'energia atomica

Voor de Europese Gemeenschap voor atoomenergie

Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica

Euroopan atomienergiayhteisön puolesta

För Europeiska atomenergigemenskapen

Атом энергияси бўйича Европа Ҳамжамияти номидан

Por el Gobierno de la República de Uzbekistán

På vegne af Republikken Usbekistans regering

Für die Regierung der Republik Usbekistan

Για την κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Ουζμπεκιστάν

For the Government of the Republic of Uzbekistan

Pour le gouvernement de l'Ouzbékistan

Per il governo della Repubblica di Uzbekistan

Voor de regering van de Republiek Oezbekistan

Pelo Governo da República do Usbequistão

Uzbekistanin tasavallan hallituksen puolesta

För Republiken Uzbekistans regering

Ўзбекистон Республикаси Ҳукумати номидан

BILAG I

Retningslinjer for fordeling af intellektuelle ejendomsrettigheder [1], der opstår ved fælles forskning på grundlag af aftalen om samarbejde om fredelig anvendelse af nuklear energi, mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og regeringen i Republikken Usbekistan

I. EJENDOMSRET SAMT FORDELING OG UDØVELSE AF RETTIGHEDER

1. Al forskning, som udføres i medfør af denne aftale, er »fælles forskning«. Parterne udarbejder sammen fælles teknologiforvaltningsplaner (TFP'er) [2] med hensyn til ejendomsret til og benyttelse, herunder offentliggørelse, af viden og intellektuel ejendom, som opstår ved fælles forskning. Disse planer skal godkendes af den kompetente bevilgende myndighed i den part, der deltager i finansiering af forskningen, før indgåelsen af alle specifikke kontrakter om forsknings- og udviklingssamarbejde, som de vedrører. TFP'erne udarbejdes under hensyntagen til målene for den fælles forskning, deltagernes forholdsmæssige bidrag, fordele og ulemper ved rettigheder for bestemte territorier eller anvendelsesfelter, forpligtelser efter gældende lov og andre faktorer, som deltagerne anser for relevante.

2. Viden eller intellektuel ejendom, som opstår ved fælles forskning, og som ikke er omfattet af teknologiforvaltningsplanen, fordeles med parternes godkendelse i overensstemmelse med teknologiforvaltningsplanens principper. I tilfælde af uenighed ejes sådan viden eller intellektuel ejendom i fællesskab af alle deltagerne i den fælles forskningsgruppe, der har frembragt den pågældende viden eller intellektuelle ejendom. Enhver deltager, for hvem denne bestemmelse gælder, har ret til at udnytte den pågældende viden eller intellektuelle ejendom forretningsmæssigt uden geografiske begrænsninger.

3. Hver part påser, at den anden part og dennes deltagere får de rettigheder, som tildeles dem i overensstemmelse med disse principper.

4. Hver part drager omsorg for, at konkurrencen opretholdes på de områder, der berøres af aftalen, og bestræber sig efter bedste evne på at sikre, at de rettigheder, som erhverves i medfør af aftalen, udøves for navnlig at fremme:

   i) formidling og anvendelse af viden, som opstår eller frigives eller på anden måde stilles til rådighed i medfør af aftalen

   ii) vedtagelse og gennemførelse af internationale standarder.

II. OPHAVSRETLIGT BESKYTTEDE VÆRKER

For så vidt angår denne aftale, forvaltes ophavsret, der tilhører parterne eller deres deltagere, i overensstemmelse med Bernerkonventionen (Paris-akten af 1971).

III. VIDENSKABELIG LITTERATUR

Medmindre andet vedtages i TFP'en, offentliggøres forskningsresultaterne i fællesskab af parterne eller deltagerne i den fælles forskning, jf. dog afdeling IV. Med forbehold af denne generelle regel følges følgende procedurer:

1. I tilfælde, hvor en af parterne eller dennes offentlige institutioner udgiver litterære værker, herunder video og programmel, af videnskabelig karakter, som er blevet til ved fælles forskning i henhold til aftalen, tilfalder der den anden part en verdensomspændende, ikke-eksklusiv, uigenkaldelig og royaltyfri ret til at oversætte, reproducere, tilpasse, overføre og distribuere sådanne værker offentligt.

2. Parterne påser, at litterære værker af videnskabelig karakter, som er blevet til ved fælles forskning i medfør af aftalen, og som er offentliggjort af uafhængige forlag, kan få den videst mulige udbredelse.

3. Alle eksemplarer af et ophavsretligt beskyttet værk, der skal distribueres offentligt, og som henhører under disse bestemmelser, forsynes med forfatternavne, medmindre forfatteren eller forfatterne udtrykkeligt anmoder om ikke at blive nævnt ved navn. De skal endvidere bære en tydeligt synlig angivelse af parternes medvirken.

[1] De begreber, der omtales i nærværende retningslinjer, er defineret i bilag II.
[2] De vejledende kendetegn ved en sådan TFP er opregnet i bilag III.

IV. IKKE-FRIGIVET VIDEN

A. Ikke-frigivet viden i dokumentform

1. Hver part eller i givet fald dens deltagere fastlægger så tidligt som muligt og helst i teknologiforvaltningsplanen, hvilken for aftalen relevant viden, der fortsat ikke ønskes frigivet, navnlig under hensyntagen til følgende kriterier:

   — den pågældende videns hemmelige karakter i den forstand, at den ikke som helhed eller for så vidt angår dens præcise sammenstilling eller dens enkeltelementer er alment kendt blandt eller umiddelbart tilgængelig med lovlige midler for sagkyndige på området

   — den pågældende videns faktiske eller potentielle forretningsmæssige værdi i kraft af dens hemmeligholdelse

   — tidligere beskyttelse af den pågældende viden i den forstand, at den person, som lovligt besidder denne viden, efter omstændighederne har taget rimelige skridt for at hemmeligholde den.

   Parterne og deltagerne kan i visse tilfælde aftale, at medmindre andet er angivet, må ingen viden eller dele heraf, som er tilvejebragt, udvekslet eller opstået ved fælles forskning i medfør af aftalen, frigives.

2. Hver af parterne skal påse, at ikke-frigivet viden omfattet af aftalen og dens deraf følgende privilegerede karakter umiddelbart kan genkendes som sådan af den anden part, f.eks. ved hjælp af en passende mærkning eller indskrænkende påtegning. Dette gælder også for enhver hel eller delvis gengivelse af den pågældende viden.

   En part, som modtager ikke-frigivet viden i medfør af aftalen, respekterer dens privilegerede karakter. Denne pligt bortfalder automatisk, når ejeren frigiver denne viden til sagkyndige på området uden indskrænkende betingelser.

3. Ikke-frigivet viden, som meddeles i medfør af aftalen, kan af den modtagende part videregives til personer inden for eller ansat af den modtagende part, samt til andre berørte ministerier og styrelser hos den modtagende part, som har beføjelser i forbindelse med de specifikke formål med den igangværende fælles forskning, under forudsætning af, at enhver ikke-frigivet viden, som videregives på denne måde, gøres til genstand for en aftale om fortrolighed og som ovenfor anført gøres genkendelig som sådan.

4. Med forudgående skriftligt samtykke fra den part, der stiller ikke-frigivet viden til rådighed i medfør af aftalen, kan den modtagende part give sådan viden større udbredelse end tilladt efter punkt 3. Parterne samarbejder om at fastlægge procedurer for anmodning om og opnåelse af forudgående skriftligt samtykke til en sådan større udbredelse, og hver part giver sit samtykke i den udstrækning, det er muligt efter denne parts administrative praksis, bestemmelser og love.

B. Ikke-frigivet viden, som ikke foreligger i dokumentform

Ikke-frigivet eller anden fortrolig eller privilegeret viden, som ikke forelægges i dokumentform, men meddeles på seminarer eller møder, der afholdes i medfør af aftalen, og viden, som opstår gennem tilknytning af personale, anvendelse af anlæg eller gennem fælles projekter, forvaltes af parterne eller deres deltagere efter aftalens principper for viden, der forelægges i dokumentform, forudsat at modtageren af sådan ikke-frigivet, fortrolig eller privilegeret viden er opmærksom på den meddelte videns fortrolige karakter, når meddelelsen finder sted.

C. Kontrol

Hver part sikrer, at ikke-frigivet viden, som den får stillet til rådighed i medfør af denne aftale, forvaltes på den måde, der er fastlagt deri. Hvis en af parterne bliver opmærksom på, at den vil blive eller med rimelighed kan forventes at blive ude af stand til at opfylde fortrolighedsbestemmelserne i afsnit A og B, giver den omgående den anden part meddelelse herom. Parterne rådfører sig derefter med hinanden om, hvilke skridt der bør tages.

BILAG II

Definitioner

1. »Intellektuel ejendom«: defineres på samme måde som »intellektuel ejendomsret« i artikel 2 i konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, udfærdiget i Stockholm den 14. juli 1967.
2. »Deltager«: enhver fysisk eller juridisk person, herunder parterne selv, som deltager i et projekt i medfør af aftalen.
3. »Fælles forskning«: forskning og udvikling, som gennemføres og/eller finansieres ved fælles bidrag fra parterne og i givet fald under medvirken af deltagere fra begge parter.
4. »Viden«: videnskabelige og tekniske data og forsknings- og udviklingsresultater eller -metoder, som er opstået ved fælles forskning, samt enhver anden viden, som parterne og/eller deltagerne i den fælles forskning anser det for nødvendigt at fremlægge eller udveksle som led i aftalen eller som led i forskning i medfør af aftalen.

BILAG III

Vejledende kendetegn ved en teknologiforvaltningsplan (TFP)

TFP'en er en særlig aftale, som indgås mellem deltagerne om gennemførelsen af fælles forskning og om deltagernes respektive rettigheder og forpligtelser. Hvad angår intellektuel ejendomsret, skal der i TFP'en normalt bl.a. angives følgende: beskyttelse af ejerskab, brugerrettigheder til FoU-formål, udnyttelse og formidling, herunder ordninger for fælles offentliggørelse, gæsteforskeres rettigheder og forpligtelser og procedurer for bilæggelse af tvister. TFP'en omfatter også forgrunds- og baggrundsviden, tilladelser og projektleverancer.